

מתנת הקורונה

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-18.9.21

אם כן, שלום.

אם כן, אנו מתחילים מפגש נוסף, הזדמנות נוספת לעסוק במתרחש, במה שקורה בזמן זה בעולם של בני האדם. אנו נסביר דברים באופן מעט רחב, לפחות בתחילה. ננסה לתאר ברבדים הקולקטיביים, האנרגטיים, את מה שמתרחש.

נתחיל ונאמר שבני אדם בזמן זה מבקשים או מתבקשים לבחור, והבחירה היא כזו, לפחות ברובד הקולקטיבי, האנרגטי - האם להישאר בתוך עולם, בתוך תודעה של טוב ורע, של בסדר-לא בסדר, של נכון-לא נכון, תודעה של שליטה, של הפרדה; או לעשות מעבר ברובד נוסף - לא מעבר סופי, זה איננו סוף דרך - למציאות או לתודעה רב-ממדית, לתפיסה של המציאות שהיא מעבר לרע וטוב, מעבר לבסדר-לא בסדר, מציאות שאין בה שליטה, אלא מציאות שיש בה את האפשרות שהמנוגד ישתף פעולה עם עצמו.

כלומר, מה שנמצא לרוב בתודעה המוכרת והרגילה יותר במצב של התנגשות, של התנגדות, של מלחמה, יהפוך להיות בשיתוף פעולה.

ישנה בחירה - באיזו תודעה אתם רוצים או מבקשים להיות, מי אתם רוצים להיות, באיזה אופן בני אדם רוצים להיות בזמן הזה. האם להמשיך לשלוט או ליצור שיתוף פעולה? זה, אפשר לומר, תיאור קצת יותר מקורקע ביחס למתרחש, האם לעבור לשיתוף פעולה או להמשיך לשלוט במציאות, להמשיך לשלוט בעצמכם, להמשיך לשלוט אחד בשני. בהחלט.

כל זה מואץ בזכות וירוס שבני האדם מבקשים לשלוט בו. זה איננו חדש, כמובן, אך זה ממשיך להיות רלוונטי. בני האדם אינם מצליחים לשלוט בווירוס אז הם מנסים לשלוט אחד בשני כדי לשלוט בווירוס, וזה אינו משיג את התוצאה הרצויה, לפחות לא זו שבו בני האדם רוצים.

ישנה מגמה המתרחשת יותר ויותר - החיסונים שבני האדם קיבלו הופכים להיות אט אט פחות אפקטיביים. זה איננו קורה לכולם אבל זה קורה באופן נרחב. ההגנה שבני אדם יצרו לעצמם מאבדת מההשפעה ובו זמנית הווירוס מאיים להיות יותר משוכלל, ובמידת מה הוא כבר עושה זאת. כלומר, האויב יותר משוכלל ואתם כבני אדם פחות מוגנים. מדוע זה כך? זה כך משום שהרצון המניע את כל זה הוא הרצון לשלוט. יש הסתכלות שרואה מציאות כרע וטוב ומתוך זה צריך לבודד את הרע וליצור הגנה מפני הרע.

מה אם נאמר לכם את מה שאנו אומרים כבר זמן מה, מה אם נאמר שמה שנתפס כלא טוב הוא בעצם טוב? מה יקרה לבני אדם אם נאמר שהווירוס הזה בא לטובתכם ולמרות פחדים רבים ולמרות הפגיעה הקשה שנוצרת במקרים כאלה ואחרים, מה אם למרות כל זה, אנו נאמר שהווירוס בא לטובה?

התודעה צריכה להשתנות

כדי ליצור שינוי שיגרום למגפה זו להתפוגג - וזה אכן אפשרי, יש צורך בשינוי של התודעה. השינוי של התודעה גם יאפשר שינוי בגישה ובפעולה ולפעמים גם באמצעים.

איננו מנסים לומר שחיסון הוא בהכרח דבר לא נכון לעשות. אנו מנסים לומר שזו הגישה שקובעת את ההשפעה של האמצעי לא פחות מאשר התוכן של האמצעי. כלומר, התודעה המפוצלת של בני האדם, הרואה דברים כטוב ורע, מייצרת אמצעי אשר משקף במידה רבה את אותה התפיסה של טוב ורע.

השימוש באמצעי וההשפעה שלו נקבעים גם הם מתוך אותה תודעה. לכן, בני אדם שונים יכולים להשתמש באותו אמצעי של חיסון או של תרופה, במקרה כזה או אחר, וליצור אפקט שונה. זה כבר קורה, משום שהחיסון אינו מאבד מההשפעה שלו באופן אחיד, כשם שלא כל בני האדם חשופים לוורוס באופן אחיד. גם החיסון משפיע באופן שונה.

אנו יכולים לומר שדרך אחת לתאר את הסיבה להבדל היא משום שבני אדם פחות מפוצלים, שמוכנים לראות מציאות באופן יותר רב-ממדי, יכולים ליצור מציאות יותר בטוחה, יותר יציבה, יותר בריאה.

מחלה אינה מעידה על בעיה

זה איננו בהכרח אומר שאותם בני אדם לא ידבקו באותו הווירוס, משום שההידבקות בוורוס אינה מעידה על מצב תודעה נמוך מדי או מדורדר, המייצר את כל זה; ואם האדם היה במצב תודעה אחר אז הדברים יהיו אחרת.

אנו מאתגרים גם כאן, ברגע זה, את ההרגל שלכם להפריד ולקטלג מציאות לרע וטוב. אם הדברים שנתפסים כלא טובים הם טובים, אז עבור אנשים מסוימים - והם לא מעטים, ההידבקות בוורוס נעשית בשביל ליצור טוב, בהחלט.

כלומר, זה איננו מצב של רע מוחלט שיש להתגונן מפניו - לא הווירוס וגם לא החיסון וגם לא תרופה. לא זה ולא זה ולא זה ולא זה. המציאות היא איננה כפי שאתם תופסים אותה, אך מאחר וישנו פחד רב, בני אדם נאחזים במה שהם מכירים. הם מכירים מציאות של טוב ורע ומאחר והמציאות היא מוחלטת - או שחיים או שמתים - אז יש טוב ורע. חיים זה טוב, מוות זה רע. בריאות זה טוב, מחלה זה רע. אבל מה אם זה לא ככה? מה אם לפעמים המחלה באה לעזור

לאדם לניקוי ולהתפתחות? מה אם לפעמים המוות מבטא את המשאלה העמוקה של האדם, גם אם הוא לא תמיד היה מודע לה? מה אם בכל מקרה, האדם מגיע לסוף דרכו בעולם פיזי זה, רק שבתקופה זו זהו הווירוס שמסייע לו לעזוב ולא בעיה אחרת או מחלה או מצב כזה או אחר? מה אם כל מה שקורה לכם קורה כי כך הוא צריך לקרות? אם כן, זה משנה את הגישה, זה משנה את ההחלטה, זה משנה את הפעולה וזה משנה או משפיע על האופן בו הדברים משפיעים עליכם. אבל זה גם אומר שאין לכם שום אמצעי שאתם רגילים להשתמש בו בשביל להבין מה לעשות ומה לא לעשות.

לשנות גישה למחלה

המילים שאנו אומרים כאן עשויות להיות מאוד מבלבלות, משום שגם את מה שאנו אומרים כעת, רבים מנסים וינסו להכניס לתוך תבניות של רע וטוב, של עשה ואל תעשה. אנו לא אומרים לכם מה לעשות, ואנו גם לא אומרים שישנה אמת אחת שכדאי לפעול לפיה. אנו גם לא אומרים שהפעולה היא קובעת. אנו אומרים שהתודעה היא זו שקובעת.

אתם אינכם לגמרי יכולים לדעת באיזה מצב תודעה אתם ובזה טמון אתגר, משום שאם זאת התודעה קובעת אז באיזה מצב תודעה אתם? זו שאלה שרבים עשויים לשאול מתוך מה שאנו אומרים - באיזה מצב תודעה אני? כדי לדעת האם אני במצב תודעה מספיק טוב בשביל להימנע מזה או מזה.

אנו אומרים שזה לא עניין של טוב ורע. מצב תודעה מספיק מפותח לא בהכרח ישמור על בריאות של מאה אחוז מהזמן. עשויות להיות בעיות פיזיות כאלו או אחרות משום שאם המציאות היא כפי שהיא, אם יש טוב ברע, אז המחלה היא איננה בעיה.

אנו מבינים את החוויה האנושית, עד כמה שאנו יכולים, ואת הרצון להימנע ממחלה ולשמור על בריאות, בהחלט. אבל לעתים מחלה היא דרך לעבור חוויות ולהתפתח. חלק ממה שאנו מציעים, למי שמבקש להקשיב למילים הללו, הוא לשנות גישה ביחס למחלה. לא מחלה של קורונה, אלא מחלה בכלל, בעיות פיזיות בכלל.

ככל שאתם יכולים, הפסיקו לראות בבעיות פיזיות אויב או בעיה שיש להימנע ממנה בכל מחיר, או כמשהו שמעיד על מצב תודעה לא מפותח. במקום זה, התחילו להסתכל על הכול אחרת, להסתכל על עצמכם אחרת ועל המציאות כולה.

הגוף הוא מורה

אם אתם מבקשים לדעת איך לשפר מצב תודעה, איך לעשות את המעבר מתודעה של רע וטוב לתודעה רב-ממדית, מה שאנו מציעים כעת הוא אמצעי שיכול לעזור לכם לעשות את המעבר הזה.

להתיידיד עם בעיה פיזית לא יגרום לכם להיות חולים. להתיידיד עם האפשרות שיכולות להיות בעיות פיזיות ולהפסיק לראות בהן בתור בעיה שיש להימנע ממנה בכל מחיר, יכול לעזור לכם לפחד פחות ולהרגיש יותר טוב. עבור חלק מכם, זה גם יצמצם את הסיכוי להיות חולים, משום שחלק מהאנשים חולים בשביל לגרום להם להבין שמחלה היא לא דבר רע בהכרח, לתפוס שגם מחלה היא לא טוב ולא רע, אלא גם וגם. חלק מכם גם יכולים להיות יותר בריאים בזכות מה שאנו אומרים, משום שהפחד ממחלה בהחלט עשוי אצל חלק מבני האדם להחליש את הגוף.

אנו מבקשים במילים אלו לא רק להציב בפניכם אתגר, אלא גם לעזור לכם לנשום, משום שישנו פחד רב מפני מחלות. מצד אחד כך צריך להיות ומצד שני זה מה שכדאי שישתנה.

כחלק מתהליך של התבגרות, התבגרות של התרבות האנושית, צריכה להשתנות מהיסוד הגישה לגוף. לא רק להבין שהגוף הוא כלי זמני והנשמה ממשיכה וכן הלאה וכן הלאה, אלא גם להבין שהגוף הוא מורה ולעתים הוא מלמד אתכם שיעור. לא להתייחס לגוף בתור מורה שיש להיזהר מפניו ולרצות אותו כל הזמן, ואז לבכות את מר גורלכם כאשר הגוף מלמד אתכם שיעור, אלא להבין שזה חלק מבית הספר. זה אינו אומר עליכם שום דבר רע ואין בזה שום דבר רע.

אנו גם אומרים שאם תשנו את הגישה ביחס לגוף ולמחלות, אז תוכלו ללמוד את מה שהגוף מלמד יותר בקלות.

ישנו, איך לומר, צורך להתמודד עם הפחד מפני השיעור לא פחות מאשר עם השיעור עצמו. לא אצל כולם, אבל אצל חלק מבני האדם. ככל האפשר, כדאי להיות משוחררים מפחד, מקורבנות, מפני שיעורים אלה, ולדעת שאתם יכולים להתמודד איתם אם הם נוצרים, ולחצות אותם, בהחלט.

הגוף מלמד שיעורים, אתם יכולים ללמוד. אתם עשויים להרגיש חסרי אונים מול הגוף ולא לדעת כיצד להתמודד איתו, אבל גם אם אתם מרגישים כך, אין זה אומר שזאת המציאות. הגוף שלכם מלמד אתכם שיעורים שאתם יכולים ללמוד.

השיעור של הקורונה

הווירוס בא ללמד את האנושות שיעור שהאנושות יכולה ללמוד - ללמוד כיצד משתפים פעולה. זה מאתגר - איך יוצרים ריפוי של וירוס או איך גורמים לוויורוס להיעלם, מתוך תודעה שרואה מה טוב במה שנתפס כלא טוב?

הראש שלכם עובד על בסיס רע וטוב, ולכן הראש שלכם עשוי להגיד: אבל אם הווירוס הזה בא לעשות דברים טובים, למה לעשות משהו כדי להימנע מההידבקות בו? מדוע להתחסן? מדוע לעשות כך או להימנע מזה? זה אכן

מאתגר, משום שככל האפשר, הדרך של האנושות לצאת מההתמודדות הזו לחיים מסוג אחר, יותר משוחררים, היא לעשות פעולה שסותרת את עצמה. מצד אחד, להשתמש באמצעים שונים כדי להימנע מהידבקות או לרפא מחלה אם היא נוצרת, ובו זמנית לראות בכל זה בתור דבר מה אשר בא לעזור ולא בא לפגוע, למרות שזה יוצר פגיעה.

לראות במחלה עזרה ובו זמנית לעשות את מה שאפשר כדי לסיים את הצורך להשתמש בעזרה הזו, זו פעולה שסותרת את עצמה. שתי גישות שסותרות את עצמן לפי התפיסה הדואלית של בני האדם.

זה חלק מהאתגר, מהמעבר מהתודעה הדואלית לתודעה רב-ממדית, כזו שגם כאשר נעשה מתוכה פעולה של ריפוי ושינוי, היא נעשית מתוך הבנה שמה שקורה הוא נכון. זאת בניגוד לפעולה הרגילה שאתם רגילים לעשות פעמים רבות, מתוך תפיסה הרואה במה שקורה כבעיה שחייבים להיפטר ממנה.

אם תשימו לב, זה קורה יותר ויותר באופן אינדיבידואלי וקולקטיבי כאחד - כאשר אתם פועלים פעולות במטרה להיפטר ממה שהם ככל האפשר, זה חוזר יותר מהר. שוב, לא אצל כולם. זאת משום שלא כולם פועלים באופן הזה.

אל תתנגדו ואל תימנעו אלא תבחרו מה נכון לכם מתוך ראייה אשר מודעת לעובדה שאינכם יודעים מה יכול לקרות, אינכם מודעים למה כדאי שיקרה, ובכל מקרה אתם יודעים שמה שקורה הוא לטובתכם.

במילים אלו אנו מנסים לומר שזמן זה הוא זמן של בחירה. מה שקרה עכשיו הוא לכאורה בעיה. אבל האם הבעיה היא באמת בעיה או שאולי היא פשוט מציאות שיש להתמודד איתה? האם הפחד המניע תודעה דואלית ימשיך להיות מורה דרך של האנושות, או שאולי חוכמה עמוקה יותר, הרואה את המציאות על כל רבדיה וממדיה, תהפוך להיות זו אשר מנחה את בני האדם בהחלטות ובבחירות?

להתמקד בשינוי האישי

אנו לא מציעים לכם לצפות לשינויים קולקטיביים מהירים. אנו מציעים לכם לעבור שינויים במציאות האישית שלכם, להתמקד בעצמכם. יש כאלו אשר בוחרים לנסות לשנות דברים במישורים החברתיים והפוליטיים, ואנו איננו אומרים לא לעשות זאת. אנו רק אומרים למה כדאי לצפות - במקום לצפות לשינויים בעתיד הקרוב במציאות הקולקטיבית, אנו מציעים לכם להשקיע את האנרגיה של הציפייה בשינוי פנימי, כך שאתם תשתנו ובזה תוכלו גם לעזור לעצמכם וגם לתרום לשינוי הקולקטיבי.

העולם הזה יכול להשתנות, ומגפה זו, או התמודדות קולקטיבית זו עם וירוס, תשתנה, היא תסתיים בשלב מסוים, זה לא ימשך לעד, בהחלט לא. אך הצורך

שלכם לעבור מתודעה דואלית לתודעה רב-ממדית ימשיך להופיע בחייכם בדרכים אלו ואחרות.

זמנים אלו הם זמנים שבהם האנושות כולה צריכה להתבגר ולשנות גישה, וכאמור, השינוי של הגישה משפיע על האופן בו האמצעי משפיע עליכם לא פחות מאשר על התוכן שלו. שום דבר הוא לא טוב ושום דבר הוא לא רע ואתם קובעים את המציאות.

דווקא בזמן זה, שבו בני אדם רבים מרגישים יותר מאי פעם חסרי השפעה וחסרי אונים, אנו מבקשים להזכיר לכם כי אתם בעלי הבית. זמן זה מהווה עבורכם הזדמנות ללמוד בעלות בית מהי, ברובד שאינכם רגילים אליו.

אם מחלה היא לא בעיה, אם מוות הוא לא בעיה, אם שום דבר מהדברים הללו לא מעיד על המקום שלכם בהיררכיה התודעתית, כי אין כזו, אם הכול בסדר כמו שהוא - מה אז אתם מרגישים? מה אז אתם מחליטים? מה אז אתם בוחרים? מה לעשות, מה לא לעשות? הבחירות יהיו אינדיבידואליות, אל תצפו לבחירה קולקטיבית אחידה. מה אז אתם בוחרים? זה התרגיל שאנו מציעים בפעם זו, לשנה חדשה בהחלט, לזמן זה ולהמשך הזמנים.

כאן אנו נסיים.

שמחנו,
אם כך, שלום.

טוהר.